

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C 1 805 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 1899
Datum van uitspraak 28 mei 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/614 - - -
Notitienummer parket-generaal

Na tussenarrest 4 december 2020

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002157034-0001-0034-01-01-1

Not.nr. OU.64.H1.000170/15

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 992 (RRN)

geboren te op
wonende te

die woonstkeuze doet op het kantooradres van zijn raadsman meester
met kantoor te

- beklagde -

2. nr. 993 (RRN

geboren te op
wonende te

die woonstkeuze doet op het kantooradres van zijn raadsman meester
met kantoor te

- beklagde -

3. nr. (...) (niet meer in de zaak voor het hof)

4. nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek,

A milieuvorwaarden-emissies

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of te hebben verspreid, met name in strijd met artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning

┌ PAGE 01-00002157034-0002-0034-01-01-4 ┐

*(Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald***

-de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

1 artikel 4.1.3.2.

Met behoud van de toepassing van artikel 4.1.2.1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet-ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer.

meer bepaald *geurhinder in de omgeving te hebben veroorzaakt, hoofdzakelijk afkomstig van diffuse emissies uit het gebouw van afvalverwerking en emissies na de oxidor via de hoge schoorsteen*

te *in de periode van 25 augustus 2015 tot en met 16 september 2016,*
meermaals, op niet nader bepaalde data (OK 2, st. 3-4, 61-69)

door

2 artikel 5.2.1.6.§3.

De exploitant voorkomt en bestrijdt stank en stof, aërosolen, rook of hinderlijke geuren met aangepaste middelen eigen aan een verantwoorde uitbating van de inrichting. De exploitant neemt alle mogelijke maatregelen om verontreinigde emissies minimaal te houden. De hinder mag noch de normaal aanvaardbare grenzen, noch de normale burenlust overschrijden.

meer bepaald *geurhinder in de omgeving te hebben veroorzaakt, hoofdzakelijk afkomstig van diffuse emissies uit het gebouw van afvalverwerking en emissies na de oxidor via de hoge schoorsteen*

te *in de periode van 25 augustus 2015 tot en met 16 september 2016,*
meermaals, op niet nader bepaalde data (OK 2, st. 3-4, 61-69)

door

- de bijzondere voorwaarden, opgelegd in de milieuvergunning van 10.12.1998, verleend bij besluit van de Bestendige Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen, namelijk
3 bijzondere voorwaarde 25.b. *(OK 3, st. 80)*

Het huishoudelijk afvalwater dient behandeld te worden in de bedrijfsafvalwaterzuiveringsinstallatie

meer bepaald *het huishoudelijk afvalwater rechtstreeks te hebben geloosd in een gracht zonder dat dit eerst langs de bedrijfsafvalwaterzuiveringsinstallatie gepasseerd was*

te *op 25 augustus 2015 (OK 3, st. 3)*

door

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2.§ 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

B exploitatie- en vergunningsvoorwaarden - feiten vanaf 28 februari 2011 tot en met 22 februari 2017

Buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een inrichting de milieuvorwaarden niet te hebben nageleefd, namelijk

- de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

1 artikel 5.17.4.3.1.§1.

De houders worden in of boven een inkuiping geplaatst teneinde brandverspreiding, bodem- of grondwaterverontreiniging te voorkomen

meer bepaald *een aantal recipiënten met gevaarlijke producten niet te hebben ingekuipt*

te *op 14 januari 2016 (OK 4, st. 7)*

door

- de bijzondere voorwaarden, opgelegd in de milieuvergunning van 10.12.1998, verleend bij besluit van de Bestendige Deputatie van de provincie namelijk

2 bijzondere voorwaarde 26.b (OK 4, st. 36)

De activiteiten in de vetmelterij dienen te gebeuren met gesloten poorten

meer bepaald de poort van de loshal en de kleppen van de stortputten niet te hebben gesloten

te op 14 januari 2016 (OK 4, st. 6)

door

3 bijzondere voorwaarde 31 (OK 4, st. 37)

Bij overdracht of sluiting van de inrichting en bij stopzetting van de activiteit dient overeenkomstig het VLAREBO een oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd. Er dient een eerste oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd voor 31-12-1999 en vervolgens periodiek om de 5 jaar.

meer bepaald geen vijfjaarlijks oriënterend bodemonderzoek te hebben uitgevoerd

te in de periode van 1 januari 2015 tot en met 14 januari 2016 (OK 4, st. 7)

door

(art. 16.6.1. § 1 lid 1 DABM; art. 22 lid 1 en 39 Decreet 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning; art. 43 § 1 Besluit Vlaamse Regering 06 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning)

C Oppervlaktewaterverontreiniging

Door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of te hebben verspreid,

met name in strijd met artikel 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging,

voorwerpen of stoffen in de bij artikel 1 van de wet van 26 maart 1971 bedoelde wateren of in de openbare riolen te hebben geworpen of te hebben gedeponeerd, verontreinigde of verontreinigende vloeistoffen erin te hebben geloosd of er gassen in te hebben gebracht

meer bepaald bedrijfsafvalwater te hebben geloosd in een gracht

te *op 7 augustus 2015 (OK 1, st. 2-6, 40-42)*

door

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2.§ 1, lid 1 DABM

D vergunningsplicht - feiten vanaf 28 februari 2011 tot en met 22 februari 2017

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse of een onderdeel van een inrichting die in de eerste of tweede klasse is ingedeeld en waarbij dat onderdeel op zich in de derde klasse is ingedeeld, te hebben geëxploiteerd of veranderd, namelijk

1 rubriek 2.2.4.1°

Op- en overslag van dierlijke bijproducten

meer bepaald *onvergund te hebben geëxploiteerd*

te *in de periode van 14 januari 2016 tot 23 februari 2017 (OK 4, st. 3-6, 160-161)*

door

2 rubriek 2.2.6.b)

*Opslag en reiniging van recipiënten (verpakkingen en containers) door inwendig wassen van: (...)
recipiënten die biologische stoffen hebben bevat die als afvalstoffen bij de niet-gevaarlijke biologische afvalstoffen zijn gerangschikt*

meer bepaald *ontoereikend vergund te hebben geëxploiteerd door meer dan 25 vrachtwagens per dag te hebben gereinigd in strijd met de beperking voorzien in de milieuvergunning van 10.12.1998, verleend bij besluit van de Bestendige Deputatie van de provincie*

te *in de periode van 14 januari 2016 tot 23 februari 2017 (OK 4, st. 3-6, 160-161)*

door

3 rubriek 12.2.1°

*Transformatoren (gebruik van) met een individueel nominaal vermogen van:
100 kVA tot en met 1.000 kVA*

meer bepaald *ontoereikend vergund te hebben geëxploiteerd doordat twee transformatoren van respectievelijk 630 kVA en 1250 kVA aanwezig waren*

n de periode van 14 januari 2016 tot 23 februari 2017 (OK 4, st. 3-6, 160-161)

door

(art. 16.6.1. § 1 lid 1 DABM; art. 4 §§ 1 en 3, en 39 Decreet 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ; art. 5 § 1 en 6 bis § 1 Besluit Vlaamse Regering 06 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning)

E vergunningsplicht - feiten vanaf 23 februari 2017

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, namelijk (art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 1°, c), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

1 rubriek 2.2.4.1°

Op- en overslag van dierlijke bijproducten

meer bepaald *onvergunnd te hebben geëxploiteerd*

te in de periode van 23 februari 2017 tot 10 augustus 2017 (OK 4, st. 3-6, 160-161)

door

2 rubriek 2.2.6.b)

Opslag en reiniging van recipiënten (verpakkingen en containers) door inwendig wassen van:

(...)

recipiënten die biologische stoffen hebben bevat die als afvalstoffen bij de niet-gevaarlijke biologische afvalstoffen zijn gerangschikt

meer bepaald *ontoereikend vergund te hebben geëxploiteerd door meer dan 25 vrachtwagens per dag te hebben gereinigd in strijd met de beperking voorzien in de milieuvergunning van 10.12.1998, verleend bij besluit van de Bestendige Deputatie van de provincie*

te *in de periode van 23 februari 2017 tot 10 augustus 2017 (OK 4, st. 3-6, 160-161)*

door

3 rubriek 12.2.1°

Transformatoren (gebruik van) met een individueel nominaal vermogen van: 100 kVA tot en met 1.000 kVA

meer bepaald *ontoereikend vergund te hebben geëxploiteerd doordat twee transformatoren van respectievelijk 630 kVA en 1250 kVA aanwezig waren*

in de periode van 23 februari 2017 tot 10 augustus 2017 (OK 4, st. 3-6, 160-161)

door

(art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 1°, c), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, kamer O 12^e, besliste bij vonnis van 28 januari 2020 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

┌ PAGE 01-00002157034-0008-0034-01-01-4 ─┐

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1, A.2, A.3, B.1, B.2., B.3, C, D.1, D.2, D.3, E.1, E.2, E.3 samen tot een **geldboete van 10.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen (x8) tot 80.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1 januari 2017 gepleegd zijnde.*

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1, A.2, A.3, B.1, B.2., B.3, C, D.1, D.2, D.3, E.1, E.2, E.3 samen tot een **geldboete van 10.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen (x8) tot 80.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1 januari 2017 gepleegd zijnde.*

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1, A.2, A.3, B.1, B.2., B.3, C, D.1, D.2, D.3, E.1, E.2, E.3 samen tot een **geldboete van 25.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen (x8) tot 200.000 euro, de feiten gedeeltelijk voor als na 1 januari 2017 gepleegd zijnde.*

Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.3 en C samen tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen (x6) tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden.*

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de gehele opgelegde geldboete, en dit gedurende een periode van drie jaar.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt

elk tot 1/4de van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, tot op heden in het geheel begroot op 115,23 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan."

1.2. Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 26 februari 2020 door de beklagde *tegen "alle beschikkingen conform het grievenformulier";*
- 27 februari 2020 door de beklagde *tegen "alle beschikkingen van het vonnis, conform grievenformulier";*
- 27 februari 2020 door de beklagde *tegen "alle beschikkingen van het vonnis, conform grievenformulier";*

┌ PAGE 01-00002157034-0010-0034-01-01-4 ─┐

- 2 maart 2020 door het openbaar ministerie tegen de beklaagden en tegen “*alle beschikkingen op strafgebied*”.
- 2 maart 2020 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde tegen “*alle beschikkingen op strafgebied*”.

1.3. Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, op:

- 26 februari 2020 door de raadsman van de beklaagde ;
- 27 februari 2020 door de raadsman van de beklaagde ;
- 27 februari 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 2 maart 2020 door het openbaar ministerie tegen de beklaagden en ;
- 2 maart 2020 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde

1.4 Het hof besliste bij tussenarrest van 4 december 2020 als volgt:

“verleent de beklaagde akte van de afstand van haar hoger beroep;

verleent het openbaar ministerie akte van de afstand van zijn hoger beroep wat betreft de beklaagde

stelt vast niet meer over de beklaagde te oordelen te hebben;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten in beroep wat haar betreft, voor het openbaar ministerie begroot op 97,69 euro;

legt wat betreft de beklaagde en de beklaagde conclusietermijnen vast, namelijk:

- *voor de beklaagden tot en met donderdag 14 januari 2021,*
- *voor het openbaar ministerie tot en met donderdag 28 januari 2021,*
- *voor de beklaagden, syntheseconclusies, tot en met maandag 22 februari 2021,*

en bepaalt de rechtsdag voor behandeling van de zaak (ten aanzien van de beklaagden en op vrijdag 26 februari 2021 te 09.00 uur;

houdt de beslissing over de kosten wat betreft de beklaagden en aan.”

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 26 februari 2021 in het Nederlands:

┌ PAGE 01-00002157034-0011-0034-01-01-4 ─┐

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door
meester _____ voor meester _____ beiden advocaat met
kantoor te _____ meester _____ advocaat met kantoor te _____ en
meester _____ advocaat met kantoor te _____ ;

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan meester
_____ voor meester _____ beiden advocaat met kantoor te
meester _____ advocaat met kantoor te _____ en meester
advocaat met kantoor te _____ ;

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 28 januari 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de schuld (A1, A2, A3, C, B1, B2, D1, D2, D3, E1 en E2), de straf, de burgerlijke rechtsvordering en de veroordeling tot betaling van de bijdragen, de vaste vergoeding en de kosten.

In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de schuld (A1, A2, A3, C, B1, B2, D1, D2, D3, E1 en E2), de straf, de burgerlijke rechtsvordering en de veroordeling tot betaling van de bijdragen, de vaste vergoeding en de kosten.

In het door het openbaar ministerie ten aanzien van de beklaagden _____ en _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De devolutieve werking die volgt uit de beperkte beroepen en vervolgens de grieven, brengt mee dat op grond van het beroepen vonnis de schuld van elk van de beklaagden
an aan de telastleggingen B3 en E3 definitief vaststaat.

3. De beklaagden vragen voor het hof elk nog de vrijspraak voor de telastleggingen A1, A2, A3, B1, B2, C, D1, D2, D3, E1 en E2, minstens hen het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gunnen en zeker een mildere toepassing van de strafwet te maken dan de eerste rechter deed.

4. Het hof verwijst naar het feitenoverzicht in het beroepen vonnis dat luidt als volgt:

3. exploiteert een vetsmelterij, afvalstoffenverwerkingsbedrijf en koel- en invriesinrichting te De grondstoffen zijn voornamelijk beenderen en vethoudende bijproducten van slachterijen, vleesuitsnijderijen en beenhouwerijen. Deze worden verwerkt tot dierlijke oliën, vetten en diermeel, die dienen als grondstof voor veevoeders, petvoeders, oleochemie en meststoffen. Het bedrijf beschikte over een milieuvergunning geldig tot 10 december 2018. Op 10 augustus 2017 verleende de deputatie een nieuwe milieuvergunning voor onbepaalde duur. De eerste en tweede beklagde zijn afgevaardigd bestuurder. De derde beklagde was van januari 2013 tot 31 december 2015 werkzaam voor als manager van de vestiging te en was er verantwoordelijk voor de operationele dagelijkse leiding.

4. Op 7 augustus 2015 stelde de milieu-inspectie vast dat er afvalwater geloosd wordt in de gracht tegenover het bedrijf. Er dreef een grijsachtig slib bovenop het water. Het geloosde water (met een debiet van ca. 20 l/min) was roodbruin en heel troebel. Het afvalwater had de typische geur en de kleur van bedrijfsafvalwater van een slachthuis. ontkende dat de lozing van het bedrijf afkomstig was maar op 10 augustus liet het aan de milieu-inspectie weten dat na controle bleek dat de lozing wel van het bedrijf kwam. De milieu-inspectie ging diezelfde dag opnieuw ter plaatse. van legde uit dat, naar aanleiding van de vastgestelde lozing, het bedrijf op zoek ging op de eigen terreinen. Riooldeksels werden opengelegd en men kwam tot de vaststelling dat er verschillende putten volledig dichtgeslibd waren met vet. Op sommige plaatsen zat de riolering 2 meter diep en het vet stond tot aan de rand van sommige deksels, aldus Naar aanleiding van die vaststelling werd de opdracht gegeven om de bedrijfsriolering te laten reinigen. De facturen van reiniging van de riolering werden voorgelegd (OK 1).

In een navolgende brief van 30 september 2015 aan de milieu-inspectie benadrukte dat het 'duidelijk (gaat) om een calamiteit en niet om een doelbewuste handeling' en 'dat naast het afstoppen van de afvoerbuïs met cement er ook bijkomende controleprocedures (werden) toegevoegd aan het bestaande milieuzorgsysteem ter voorkoming van een herhaling

van de calamiteit. Voortaan worden de putten systematisch elke maand gecontroleerd op vetophoping. Dit moet toelaten tijdig in te grijpen bij vaststelling van te grote vetophoping.'

5. Op 14 januari 2016 legde ik ben gedelegeerd bestuurder van de [naam] te [plaats] met zetel in de [plaats] te [plaats] ik ben gemachtigd een bindende verklaring af te leggen, ik ben tevens de strafrechtelijk verantwoordelijke voor de [naam] Ik heb kennis van Uw opdracht en verleen mijn vrijwillige medewerking. Inzake de gedane vaststellingen van de Milieu-inspectie op 07/08/2015 op de site van het bedrijf [naam] gelegen te [plaats] zijnde de vaststellingen inzake de lozing van bedrijfsafvalwater in een gracht in de [naam] te [plaats] kan ik U het volgende antwoorden op de vraagstelling van het Parket van de Procureur des Konings te Gent

1. U vraagt mij wie de verantwoordelijke is voor de naleving van de milieu wetgeving in ons bedrijf ?

Ten tijde van de gedane vaststellingen op 07/08/2015 was de verantwoordelijke voor de naleving van de milieuwetgeving in ons bedrijf de heer [naam] Hij had de dagdagelijkse operationele leiding op het vlak van de naleving van de milieuwetgeving. Momenteel is [naam] niet meer werkzaam bij [naam] In afwachting van de aanstelling van een vervanger is de huidige verantwoordelijke de productiemanager [naam] bijgestaan door de projectmanager [naam]

2. U vraagt mij of er een vennootschap betrokken is bij de exploitatie van de activiteiten ? Ik kan U hier bevestigend op antwoorden, dit betreft de [naam] met zetel te [plaats]

3. U vraagt mij wat het doel is van deze vennootschap ?

Het doel van de [naam] is de verwerking van dierlijke bijproducten CAT 3. Het bedrijf is een vetsmelterij en afvalstoffenverwerkingsbedrijf.

4. U vraagt mij wat de vennootschap concreet ondernomen heeft om de naleving van de milieureglementering door de natuurlijke perso(o)n(en) mogelijk te maken ?

De vennootschap heeft externe milieucoördinatoren aangesteld. Door externen werd er een rioleringsplan opgesteld en er werd een milieubeheersysteem opgezet. Bovendien zijn eerder genoemde personen en nog anderen dagdagelijks bezig met het managen en vermijden van allerhande milieuproblemen.

5. U vraagt mij waaraan is/zijn de inbreuk(en) te wijten ?

Het incident is louter te wijten aan een technisch defect, zijnde het falen van een afgesloten afvoer. Blijkbaar is door de ophoping van vet in de afvoerleidingen het bedrijfsafvalwater terug gestuwd richting afvoer hemelwater. Er werd dus een bres geslagen in een afgesloten leiding. Op het moment van de lozing was men bakken aan het wassen in de fabriekshal. Het geloosde bedrijfsafvalwater zou afkomstig zijn van die afdeling. Door de vetopstopping - gecombineerd met het hoger dan normale debiet in de leidingen - moet het water druk uitgeoefend hebben waardoor het vermoedelijk de bres geslagen heeft.

6. U vraagt mij of er financiële motieven aan de basis van de overtreding(en) liggen en over welke (kosten) besparingen/meerwaarde het gaat ?

Ik kan u zeggen dat er wel degelijk geen financiële motieven aan de basis van de overtreding liggen. Aan de basis van de overtreding ligt louter een technisch defect. [naam] benadrukt dat het er geen enkel belang bij heeft bedrijfsafvalwater langs een andere weg dan de waterzuiveringsinstallatie te sturen. De waterzuiveringsinstallatie werkt goed, is

overgedimensioneerd en jaarlijks wordt er een meetcampagne uitgevoerd in het kader van de heffing op de waterverontreiniging. De berekening van de heffing gebeurt dus op basis van reëel geloosde vuilvrachten.

7. U vraagt mij wat er gedaan werd om onverwijld de toestand te regulariseren ?

De breuk in de afvoer werd onmiddellijk na het vaststellen ervan door onze mensen hersteld. De bedrijfsriolering werd gereinigd en het rioleringsplan werd nagekeken. Op 10/08/2015 werden de putten van het interne rioleringsstelsel volledig uitgekuist door de firma en er werd een herprogrammering van de pompput uitgevoerd tot onder de uitloop van het niveau van de buis. Op 11/08/2015 werd de put volledig lekdicht afgesloten met behulp van cement. Er werden ook bijkomende controleprocedures toegevoegd aan het bestaande milieuzorgsysteem ter voorkoming van een herhaling van een onvoorziene lozing. Voortaan worden de putten systematisch elke maand gecontroleerd op vetophoping. Dit moet toelaten tijdig in te grijpen bij vaststelling van te grote vetophoping.

8. U vraagt mij binnen welk tijdsbestek de regularisatie werd uitgevoerd ?

De toestand werd binnen de 2 werkdagen geregulariseerd.

Verder wens ik hieromtrent nog het volgende te verklaren: Ik zou willen benadrukken dat de lozing een calamiteit betrof en dat het in geen geval om een bewuste lozing ging of dat er sprake is van onzorgvuldigheid.

Ik kan u verklaren dat er op 30/03/2015 nog een cameraonderzoek uitgevoerd werd op de interne riolering van het bedrijf. Dit was een routineactie die aantoont dat er regelmatig controles op eigen initiatief gebeuren op het bedrijf. Daarbij werden geen anomalieën vastgesteld. De afvoer terzake was volledig afgesloten.

Ik overhandig U hierbij een kopie van een aangetekend schrijven naar de afdeling Milieu-inspectie Buitendienst Oost-Vlaanderen waarin de oorzaak van de lozing, de genomen maatregelen en het door ons gedane onderzoek verwoord is.

Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat er sprake was van een calamiteit en dat alles in het werk gesteld is om een herhaling van het incident in de toekomst te vermijden. Er is dus geenszins sprake van een doelbewuste handeling, noch van een gebrek aan aandacht voor het leefmilieu. Ingevolge bovenstaande vraag ik dus als bestuurder van de de seponering van deze zaak door Uw Ambt.'

6. Naar aanleiding van diverse klachten van omwonenden over geurhinder afkomstig van roerde de milieu-inspectie in de periode van 25 augustus tot 23 september 2015, 16 inspecties uit en stelde daarbij in de omgeving geurhinder vast die ging van niet hinderlijk tot zeer hinderlijk (OK 2).

Er volgde overleg met het bedrijf.

Op 7 juli 2015 stuurde de milieu-inspectie een aanmaning naar het bedrijf. Het voorgestelde actieplan was onvoldoende om de hinder binnen een redelijke termijn te verhelpen.

Het bedrijf werd aangemaand om een geuraudit te laten uitvoeren en maatregelen te nemen om de overlast naar de omgeving te beperken.

7. Er bleven talrijke (36) klachten komen over geurhinder en er volgden nieuwe inspecties die aanleiding gaven tot volgende 42 vaststellingen:

1 vaststelling van de milieu-inspectie dat de geur zeer onaangenaam was;

1 vaststelling milieu-inspectie dat de geur vettig was;

1 vaststelling dat er onverdraaglijke tot walgelijke hinder was;

1 vaststelling dat de geur een hinderlijkheidsscore van 8/10 behaalde;
1 vaststelling dat er intense hinder was;
9 vaststellingen dat er onverdraaglijke hinder was;
8 vaststellingen dat er eerder onverdraaglijke hinder was;
2 vaststellingen dat er verdraaglijke tot met vlagen eerder onverdraaglijke hinder was;
2 vaststellingen dat de geur hinderlijk was;
1 vaststelling dat de geur in vlagen hinderlijk was;
10 vaststellingen van verdraaglijke hinder;
1 vaststelling dat er geen tot verdraaglijke hinder was;
2 vaststellingen dat de geur een beetje hinderlijk was;
9 waarnemingen dat er geen hinder was.

Er was dus geen verbetering van het aantal klachten.

De geurhinder werd in 99,9% van de gevallen waargenomen in de richting van de rookpluim (afkomstig van de oxidor).

Het bedrijf heeft in september 2015 een geuraudit laten uitvoeren (door [redacted] maar die beperkte zich enkel tot een technische doorlichting van het productieproces. Gezien een geuraudit veel ruimer is werd het bedrijf aangemaand om een nieuwe audit uit te voeren en het verslag ervan te bezorgen tegen eind november 2016 en alle nodige maatregelen te treffen om de geurhinder te verhelpen. De eerste resultaten moesten beschikbaar zijn tegen 15 januari 2016 en uiterlijk binnen een termijn van 6 maanden moest een rapport van een geuraudit voorgelegd worden waaruit blijkt dat de geurhinder verholpen is. Deze aanmaning werd door het bedrijf niet uitgevoerd zoals gevraagd. De aanmaning werd dus herhaald in het controlerapport van 21 september 2016.

Op 30 november 2016 ontving de milieu-inspectie de geuraudit. Daaruit bleek dat de geuraudit slechts beperkt werd uitgevoerd en zonder voorafgaand overleg met de milieu-inspectie. Uit deze studie bleek dat er veel tekortkomingen werden vastgesteld die nefast zijn voor de geuremissies.

Op 15 maart 2017 was er een overleg tussen de milieu-inspectie en [redacted]. De geurhinder was nog steeds niet opgelost. Een aantal quick-wins werden reeds uitgevoerd of zouden binnenkort nog uitgevoerd worden zoals poorten en deuren sluiten, waarschuwingstekens, dak- en muurgaten afdichten, ...

Maar algemeen kon gesteld worden dat er slechts in beperkte mate gevolg werd gegeven aan de aanmaning. De geuraudit werd slechts beperkt uitgevoerd. De streefdata van de aanmaning zijn voorbij zonder een waarneembaar positief effect van de geurhinder naar de omgeving toe.

De meest grondige en belangrijkste saneringen zouden volgens het bedrijf pas uitgevoerd worden indien de nieuwe vergunning verleend wordt. [redacted] werd opnieuw aangemaand, onder andere om maandelijks een stand van zaken mee te delen en om een concrete planning voor de grondige geursanering van de huidige situatie over te maken tegen 1 augustus 2017.

8. Op 14 januari 2016 verklaarde [redacted] onder meer het volgende:

...

PAGE 01-00002157034-0016-0034-01-01-4

4. U vraagt mij wat de vennootschap concreet ondernomen heeft om de naleving van de milieureglementering door de natuurlijke perso(o)n(en) mogelijk te maken ?

Het opstellen en de implementatie van een milieuzorgsysteem.

5. U vraagt mij waaraan is/zijn de inbreuk(en) te wijten ?

Het handelt over de interpretatie van geur. De geurhinder zou hoofdzakelijk afkomstig zijn van de diffuse emissies uit het gebouw van de afvalverwerkingen van de emissies na de oxidor via de hoge schoorsteen. heeft reeds meerdere investeringen gedaan in de best beschikbare technologie en op advies van een uitgebreide studie door de milieu-inspectie de nodige investeringen gedaan.

6. U vraagt mij of er financiële motieven aan de basis van de overtreding(en) liggen en over welke (kosten) besparingen/meerwaarde het gaat ?

Ik kan u zeggen dat er wel degelijk geen financiële motieven aan de basis van de overtredingen liggen. Wij hebben daarentegen geïnvesteerd in studies en implementaties die moesten leiden tot geurverminderingen (actieplan) zoals o.a. het plaatsen van een oxydor, het verhogen van een schouw, het installeren van een wasser voor het verminderen van geur, de opvolging van de werking van de biofilter, het bijhouden van geurdagboeken, het uitvoeren van controlerondes, het creëren van een meldingspunt 'geur', de opleiding van interne snuffelaars om onderscheid te maken in verschillende geurbronnen, de analyse van het biofiltermateriaal, de opleiding van het personeel en nog vele andere maatregelen. Tevens dient de oxidor jaarlijks gecontroleerd te worden. Er dient tevens aandacht te worden besteed aan het vermijden van de intrede van stof of vetaërosolen in de installatie. Halfjaarlijks wordt de volledige installatie gereinigd. Daarbovenop werd door beslist om het halffabricaat verenmeel niet meer op de inrichting te leveren tot men zeker is dat dit product geen oorzaak is van de vastgestelde geur.

7. U vraagt mij wat er gedaan werd om onverwijld de toestand te regulariseren ?

Geurdeskundigen zijn nogmaals door ons aangesteld voor verdere studie om de mogelijke geurimpact die eigen is aan onze sector door middel van de best beschikbare technologie tot een aanvaardbaar minimum te herleiden. Tevens werd er een actieplan opgesteld met de daaraan gekoppelde maatregelen en investeringen (zie vraag 6).

8. U vraagt mij binnen welk tijdsbestek de regularisatie werd uitgevoerd ?

Mocht deze problematiek zo eenvoudig zijn, was dit verhoor nu niet aan de orde. Het handelt hier om een geïsoleerd geval van geurmelding.

Verder wens ik hieromtrent nog het volgende te verklaren :

Ik kan u zeggen dat op eigen initiatief (pro actief) al geruime tijd intern onderzoek heeft uitgevoerd om de geurproblematiek aan te pakken. Dit blijkt ook uit de oplistings van de historiek hiervan in het proces-verbaal van de Milieu-inspectie.

Op 08/09/2015 werd er een geuraudit doorgevoerd door twee erkende geurdeskundigen van Olfascan. Deze audit bestond uit een technische doorlichting van het productieproces, gericht op de luchtzijdige aspecten. De aanwezige potentiële geurbronnen en kritische punten binnen het bedrijf werden aangeduid en er werd tevens aandacht besteed aan de mogelijke procedures om bij bepaalde handelingen emissies te vermijden. had aldus deze audit supplementair en proactief laten uitvoeren op 08/09/2015 door de erkende geurdeskundige

Op 14/09/2015 vond er een milieuvergadering plaats, met aanwezigheid van de milieu-inspectie, de gemeente, en om de stand van zaken met betrekking tot de geurproblematiek te bespreken. Hierop werd de luchtbehandeling besproken, alsook het bestaande actieplan met een stand van zaken van de uitgevoerde maatregelen.

Ik overhandig U hierbij een kopie van een aangetekend schrijven naar de afdeling Milieu-inspectie Buitendienst waarin een verduidelijking wordt gegeven van de stand van zaken inzake de geurproblematiek.

Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat grote inspanningen geleverd en gepland heeft om de geurhinder in de omgeving aan te pakken. Bovendien was reeds een maatregelenlijst met timing, volgend na de geuraudit van 08/09/2015, in opmaak, nog voor dit in het aanvankelijk proces-verbaal van de Milieu-inspectie aanbevolen werd.

Ingevolge bovenstaande vraag ik dus als bestuurder van de de seponering van deze zaak door Uw Ambt.'

9. Op 25 augustus 2015 stelde de milieu-inspectie vast dat het huishoudelijk afvalwater rechtstreeks in de beek wordt geloosd (OK 3).

Als gevolg daarvan werd op 5 oktober 2015 het gehele rioleringsplan van het bedrijf door de milieu-inspectie overlopen. Er waren 6 verschillende afvoerstromen (leidingen omgevingsafvoer, leidingen afvoer fecaliën, leidingen regenwaterafvoer, leidingen afvoer sanitair afvalwater, leidingen afvoer vuilwater (bevat vetresten) en leidingen gemengde afvoer (kan vetresten bevatten). Die 6 afvoerstromen zijn niet conform de definities opgenomen in Vlare II.

Het bedrijf werd aangemaand het huishoudelijk afvalwater te lozen conform de in 1998 opgelegde bijzondere voorwaarde 25 (milieuvergunning 10/12/1998), alsook het rioleringsplan te vereenvoudigen naar 3 stromen, in 3 duidelijke onderscheidbare kleuren: huishoudelijk afvalwater, niet-verontreinigd hemelwater en bedrijfsafvalwater met inbegrip van mogelijk verontreinigd terreinwater.

Aan de aanmaning werd voldaan.

10. Op 6 november 2018 werd verhoord. Hij verklaarde:

'Ik was business unit manager bij Ik was verantwoordelijk voor de operationele dagdagelijkse leiding van het bedrijf. Ik was daar werkzaam tot 31/12/15.

Inzake de gedane vaststellingen van de milieu-inspectie tussen 25/08/15 en 23/09/15 op de site van het bedrijf gelegen te kan ik u het volgende antwoorden op de vraagstelling van het parket van de procureur des Konings te Gent.

Wie was verantwoordelijk voor de naleving van de milieuwetgeving in de opgegeven periode? Wat hield dit precies in?

Ik was hiervoor verantwoordelijk, maar ook voor de andere dagdagelijkse zaken die zich voordeden. Mijn taak bestond er in om het bedrijf dagdagelijks operationeel te maken/houden. Alle problematieken die zich voordeden, daar werd ik van op de hoogte gesteld.

Ik was geen bestuurder van het bedrijf, maar personeelslid. Op informele momenten en op de Raad van Bestuur werden de problemen aangekaart, alsook de geurhinder die het bedrijf ervoer, alsook de lozing van het afvalwater. Ikzelf verkeerde niet in de positie om beslissingen aangaande investeringen autonoom te beslissen.

Hoogdringende maatregelen werden in mijn opdracht uitgevoerd, onder andere het peilen van de rioleringen met behulp van een camera. Alles wat direct uitgevoerd kan worden en hoogdringend is, wordt onmiddellijk uitgevoerd. Overleg met de aandeelhouders was er altijd. Investeringsdossiers werden ter goedkeuring voorgelegd aan de aandeelhouders.

In concreto, de maatregelen die onmiddellijk diende te gebeuren, werden onder mijn verantwoordelijkheid uitgevoerd. Het probleem was op die manier verholpen (er werd een muurtje in de riolering opgebouwd, er werd een peiling uitgevoerd in de rioleringen)

In de Raad van Bestuur was en is er steeds overleg hoe men de problematiek met betrekking tot de milieuhinder, als een goede huisvader, dermate tot een minimum te kunnen beperken. Zodoende nieuwe investeringen, zoals onder andere een nieuw zuiveringsstation, kunnen /konden worden beslist

De milieudienst had kennis van het gebeurde. Alle verdere communicatie werd in overleg met hen gedaan, met als doel tot een duurzame oplossing te komen.'

11. Op 14 januari 2016 voerde de milieu-inspectie een controle uit gericht op de vergunningstoestand en stelde vast dat (OK 4):

-er een onvergunde op- en overslag was van dierlijke bijproducten;

-er meer dan 25 vrachtwagens per dag worden gereinigd terwijl volgens de milieuvergunning van 10 december 1998 het in- en uitwendig wassen vergund was van maximum 25 vrachtwagens per dag die niet-gevaarlijke biologische afvalstoffen vervoerd hebben;

-er 2 transformatoren aanwezig waren (van 630 kVA en 1250 kVA) terwijl er slechts 2 van 630 kVA vergund waren.

Er werd ook vastgesteld dat de poort van de loshal en de kleppen van de stortputten met vleesafval open stonden.

Verder werd vastgesteld dat er geen vijfjaarlijks oriënterend bodemonderzoek werd uitgevoerd. Het laatste dateert van 2005.

ontving het controleverslag en werd aangemaand zich in regel te stellen.

12. Op 21 april 2017 werd
verklaarde:

verhoord over deze vaststellingen. Hij

*'Ik wens mij uit te drukken in de Nederlandse taal en wens deze taal te gebruiken in de rechtspleging. Ik laat mij daarbij bijstaan door mevr. eindverantwoordelijke
en de heer milieu verantwoordelijke*

*Na schriftelijke uitnodiging van uw dienst tot verhoor inzake het gestelde proces-verbaal d.d. 29/03/2016 door de afdeling Milieu-inspectie Oost-Vlaanderen heb ik mij heden aangeboden. Een afschrift van het proces-verbaal werd overgemaakt aan Bij de uitnodiging heb ik het
gevestigd te document van mijn rechten ontvangen tot raadpleging van een advocaat.*

PAGE 01-00002157034-0019-0034-01-01-4

U vraagt mij welke hoedanigheid ik heb in het bedrijf en wie strafrechtelijk verantwoordelijk is. Ik ben strafrechtelijk verantwoordelijk in het bedrijf en zodoende gemachtigd om een verklaring af te leggen.

*U vraagt mij wie verantwoordelijk is voor de naleving van de milieuwetgeving in het bedrijf
Dit betreft er is ook een externe milieucoördinator niveau A met name
van de firma te*

*U vraagt mij naar de handelsactiviteiten van Dit betreft de verwerking van
dierlijke bijproducten CAT 3. betreft een vetsmelterij en
afvalstoffenverwerkingsbedrijf.*

*Wat kan u verklaren inzake de vastgestelde inbreuken in het proces-verbaal
welke hierna worden aangehaald en of dit reeds is geregulariseerd :*

- Vergunningstoestand, rubriek 2.2.4.1 : op- en overslag van dierlijke bijproducten, niet vergund voor de opslag van bakkerijenbenodigdheden, voedingsmiddelen, frisdranken en hoofdzakelijk wijn.

De opslag van vetproducten was wel degelijk vergund ingevolge de basisvergunning d.d. 10/12/1998. Deze vergunning is 20 jaar geldig waarbij toen geen onderscheid werd gemaakt van de verschillende categoriën 1 - 2 & 3 wel van laag & hoog risico. In 2013 hebben wij van OVAM een erkenning gekregen tot opslag voor cat. 3 materiaal.

Wij waren ter goeder trouw dat deze producten aldaar mochten gestald worden gezien wij de vergunning hadden van OVAM. Ovam heeft de vergunning ook verleend op basis van de vergunning uitgereikt op 10/12/1998. Ik overhandig u hierbij de vergunning afgeleverd door OVAM. Inmiddels werd een regularisatie aangevraagd voor deze rubriek welke volledig ontvankelijk is verklaard. Ik overhandig u hierbij de nodige documentatie.

- Opslag verenmeel (= verwerkte dierlijke eiwitten) geen erkenning tot de opslag van verwerkte dierlijke eiwitten.

In de basisvergunning blz 14 staat wel degelijk vermeld dat er opslag mag zijn van 1350 ton beendermeel. Ik overhandig u hierbij kopie van deze basisvergunning. Dit werd ook terug aangevraagd in de nieuwe vergunning welke ontvankelijk is verklaard.

- Reiniging van meer dan 25 vrachtwagen/dag en plaatsing van bijkomende wasinstallatie voor klike's

heeft geen 25 vrachtwagens, sommige komen tot 2 maal op de site per dag en anderzijds komen er ook vrachtwagens van andere firma's op de site voor

Het is de bedoeling dat elke vrachtwagen welke de site verlaat wordt gereinigd. Deze uitbreiding is inmiddels ook aangevraagd in de nieuwe milieuvergunning.

- Gebruik van 2 transformatoren met respectievelijk 630 & 1250 KVA (basisvergunning 10/12/1998- 2x630 KVA)

Door een brand ongeveer 2 jaar geleden van een transfo van 630 KVA werd deze dringend vervangen. Gezien er toen geen van 630 kon worden gevonden werd deze transfo vervangen door een zwaardere van 1250 KVA. Deze uitbreiding van transo werd ook aangevraagd in de nieuwe aanvraag. Ik kan daarbij verwijzen naar uw bijlage 2 & 3.

- Aanwezigheid van 1 pomp met 2 verdeelslangen en 1 pomp met 1 verdeel slang (vergund brandstofverdeelpomp voor gasolie (basisvergunning 10/12/1998)

Dit item werd ook meegenomen in de nieuwe aanvraag. Er werd een 2° slang aangebracht enkel voor de veiligheid doch het blijft nog altijd 1 en dezelfde pomp welke kan bediend worden.

- Activiteiten in de vetsmelterij werden uitgevoerd met open poort van de loshal en geopende kleppen van de stortputten.

Er wordt continu op gelet dat de poorten en deksels wel degelijk dicht zijn tijdens de behandelingen in de loods. Tijdens de vaststellingen was er wel een manquement waarbij met een kraan werkzaamheden diende uitgevoerd te worden alsook was de poort open gezien er een vrachtwagen naar buiten reed. Dit gegeven is dan ook zichtbaar op de foto's in het aangehaalde proces-verbaal. Er is een procedure in het bedrijf waarvan ik u een document als bijlage laat geworden.

- Geen jaarlijks bodemonderzoek uitgevoerd

In 2012 werd een bodemonderzoek uitgevoerd door de firma te In deze werd melding gemaakt dat bij latere bodemonderzoeken het koelpakhuis en de omringende groenzone en wegenis niet meer opgenomen worden in het onderzoek vanwege het ontbreken van activiteiten. Ik overhandig u hierbij het document. Voor de nieuwe aanvraag werd in 2016 een nieuw bodemonderzoek uitgevoerd waarbij ik u het document overhandig en er geen verontreiniging werd aangetroffen.

- Recipiënten, die gevaarlijke producten bevatten op het terrein staan niet ingekuipt

Wij waren toen bezig om een container aldaar te plaatsen tot opberging van deze producten. Ik overhandig u hierbij een foto van de huidige toestand waarbij deze producten wel degelijk zijn opgeborgen zoals wettelijk bepaald.

- Meetresultaten van temperaturen van de oxidator (luchtbehandeling) controlepunten konden niet worden voorgelegd

Dit wordt dagelijks gemonitord waarbij ook op een scherm de temperatuur kan worden afgelezen. Wat betreft de voorlegging wordt dit in het computerbestand opgeslagen en is dit van grote capaciteit. Ik heb dit inmiddels laten opslaan op een geheugenstick welke ik u hierbij vertoon en ten alle tijde raadpleegbaar is. Ik verneem daarbij van u dat dit niet dient overhandigd te worden.

- Aanvoer categorie 3-materiaal van externe firma met niet afgesloten laadbak.

Onmiddellijk werd deze firma aangeschreven tot opvolging van de verplichtingen tot gesloten laadbak. Ik overhandig u hierbij deze mail.

- Niet gereinigde vrachtwagen welke terrein verliet met restanten van vorige rit en nog goed zichtbaar waren.

De vrachtwagenbestuurder werd daarop ook aangesproken. Er werd inmiddels een extra medewerker aangeworven tot toezicht daarop.

Op 14 april 2016 werd een controlerapport van de milieu-inspectie overgemaakt aan tot het uitvoeren of stopzetten van bepaalde handelsactiviteiten met vermelde einddata in 2016. Aan welke aanmaningen werd tot op heden nog geen gevolg gegeven en waarom ?

PAGE 01-00002157034-0021-0034-01-01-4

Aan alles werd reeds voldaan.

U vraagt mij of er eventueel financiële motieven aan de basis liggen van deze aangehaalde inbreuken. Neen.'

13. Op 7 maart 2018 controleerde de milieu-inspecteur de nakoming van de aanmaning en deelde aan het parket mee dat het bedrijf zich in regel had gesteld op alle punten (deels door de nieuwe omgevingsvergunning van 10 augustus 2017 en deels door het nemen van maatregelen), alsook dat het bedrijf verder zal opgevolgd worden.

5. Wat betreft de telastleggingen waarvoor het hof de schuld nog te beoordelen heeft, verwijst het hof naar de overwegingen van de eerste rechter, die het hof tot de zijne maakt. Het hof voegt daar de hierna volgende eigen overwegingen aan toe.

5.1 De telastleggingen A1 en A2 hebben betrekking op de niet-naleving van exploitatievoorwaarden en het niet-respecteren van de milieuzorgplicht bij de uitbating van de site van te meer bepaald het veroorzaken van (abnormale) geurhinder in de omgeving.

De firma baatte in de te last gelegde periode een vetsmelterij, afvalstoffenverwerking en koel- en invriesinrichting uit op de site te De grondstoffen betroffen voornamelijk beenderen en vethoudende bijproducten van slachterijen, vleesuitsnijderijen en beenhouwerijen. Deze werden (en worden) in de exploitatie verwerkt tot dierlijke oliën, vetten en diermeel, en doen dienst als grondstof voor veevoeders, pet-voeders, oleochemie en meststoffen.

5.2 Het opleggen van een algemene zorgvuldigheidsplicht, zoals tot 23 februari 2017 vervat was in artikel 22 Milieuvergunningsdecreet en thans in artikel 5.4.9., § 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, draagt bij tot de verwezenlijking van het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu, dat door artikel 23 Grondwet wordt gewaarborgd. Dit neemt niet weg dat, indien de niet-naleving van die verplichting strafrechtelijk wordt gesanctioneerd, ze moet voldoen aan de eisen van het wettigheidsbeginsel in strafzaken. Het Grondwettelijk Hof heeft in antwoord op een prejudiciële vraag hierover al uitdrukkelijk gesteld dat artikel 22 Milieuvergunningsdecreet geen afbreuk doet aan het wettigheidsbeginsel in strafzaken (Grondwettelijk Hof nr. 36/2008, 4 maart 2008, overwegingen B.2.1, B.3 tot en met B.11.2).

Artikel 4.1.2.1, § 1 en artikel 4.1.3.2 Vlarem I concretiseerden deze algemene zorgvuldigheidsplicht in algemene milieuvoorwaarden, geldend voor elke inrichting. Deze verplichtingen gelden ongeacht de verleende (milieu)vergunning en zijn een specificatie van het algemeen voorzorgs- en beheersbeginsel inzake milieu.

Niet elke schade of hinder kan de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de overtreeders in het gedrang brengen. Een algemene zorgvuldigheidsplicht is opgelegd bij de uitbating met het oog op, wat de omgeving betreft, het vermijden van abnormale hinder, dit is hinder die niet valt binnen de grenzen van wat een redelijk mens in dezelfde omstandigheden dient te aanvaarden als normale hinder ten gevolge van de ligging ten opzichte van de inrichting die aan de oorsprong van die hinder ligt.

In de context van het vergunningensysteem, met niet ingedeelde inrichtingen en als hinderlijk beschouwde inrichtingen ingedeeld in klassen naar gelang de graad waarin zij geacht worden belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu, door de decreetgever tot stand gebracht, moet immers worden aanvaard dat het hierbij niet kan gaan om elke hinder, hoe gering eventueel ook. Tussen eigendommen in een bepaalde omgeving bestaat een soort evenwicht waarbij elke eigenaar of gebruiker van een eigendom een zekere hinder moet dulden die nu eenmaal eigen is aan het samenleven in een geïndustrialiseerde samenleving.

Zoals al gesteld, is de opgelegde zorgvuldigheidsplicht niet beperkt tot het strikt naleven van de wettelijke en administratieve voorschriften, doch is zij algemeen en omvat aldus elke maatregel van voorzichtigheid of voorzorg.

Degenen tot wie de bepaling is gericht, moeten maatregelen nemen zoals het een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon die zich in dezelfde omstandigheden bevindt, betaamt. Of de betrokkenen aan de algemene zorgvuldigheidsplicht zijn te kort geschoten, hangt af van hun persoonlijke omstandigheden en moet concreet worden beoordeeld, in voorkomend geval met behulp van adviezen van deskundigen, en rekening houdend met de best beschikbare technieken.

Bij de vaststelling dat niet de best beschikbare technieken werden toegepast en dat niet de nodige maatregelen werden genomen om hinder onder meer door geur te vermijden, moet de rechter niet aangeven wat de best beschikbare techniek dan wel was en welke nodige maatregelen dan wel hadden kunnen genomen worden. Het volstaat dat de rechter vaststelt dat bij de exploitatie niet de best beschikbare technieken werden toegepast ter bescherming van mens en milieu en dat niet de nodige maatregelen werden genomen om de buurt niet te hinderen door, onder meer, abnormale hinder van geur en geluid.

De beoordeling van de nodige maatregelen gebeurt niet aan de hand van de criteria voor een inspannings- of resultaatsverbintenis.

De vaststelling van niet-naleving van de milieuzorgplicht moet niet noodzakelijk steunen op (rechtsgeldige) metingen. De vaststelling dat de milieuzorgplicht niet is nageleefd kan steunen op alle mogelijke vaststellingen, zoals vaststellingen van bevoegde opsporingsambtenaren. Het criterium is de (ab)normaliteit van een bepaalde hinder.

5.3 In de periode van 25 augustus 2015 tot 23 september 2015 voerde de (toenmalige) milieu-inspectie bij het bedrijf diverse inspecties uit rond geurhinder en dit in het kader van meerdere klachten door buurtbewoners (stuk 2, onderkaft 2). Op basis van eigen vaststellingen stelde een bevoegde toezichthouder vast dat het bedrijf verantwoordelijk was voor geurhinder in de omgeving.

De beklagde verklaarde op 14 januari 2016 dat de geurhinder zou afkomstig zijn van de diffuse emissies uit het gebouw van de afvalverwerking en van de emissies na de oxidor via de hoge schoorsteen (stuk 21, onderkaft 2). Volgens hem deed het bedrijf al meerdere investeringen in de best beschikbare technologie. Financiële motieven zouden niet aan de basis van de overtredingen hebben gelegen.

De toezichthouder van de milieu-inspectie deelde in haar proces-verbaal van 19 september 2016 mee dat de audit van die het bedrijf liet uitvoeren in september 2015 zich beperkte tot een technische doorlichting van het productieproces, gericht op de luchtzijdige aspecten. Gezien een geuraudit veel ruimer is, werd het bedrijf aangemaand onder andere een nieuwe geuraudit uit te voeren. Op een overleg op 21 juli 2016 werd het bedrijf duidelijk gemaakt dat de reeds uitgevoerde audit niet de gevraagde audit betrof (stuk 61, onderkaft 2). De toezichthouder meldde dat er 36 klachten werden ingediend. Er waren 42 waarnemingen waarbij de toezichthouders onder meer de volgende vaststellingen deden met betrekking tot de geur: zeer onaangenaam, vettig, onverdraaglijke tot walgelijke hinder, score van 8/10 op hinderlijkheidsscore, intense hinder, onverdraaglijke hinder, eerder onverdraaglijke hinder, verdraaglijke tot (met vlagen) eerder onverdraaglijke hinder, hinderlijke geur, in vlagen hinderlijke geur, verdraaglijke hinder, geen tot verdraaglijke hinder, een beetje hinderlijk en geen hinder.

In het proces-verbaal van 7 juni 2017 stelde de toezichthouder vast dat de aanmaning van 12 oktober 2015 door het bedrijf niet werd uitgevoerd en de aanmaning aldus werd herhaald in het controlerapport van 21 september 2016 (stuk 301, onderkaft 2). De toezichthouder ontving op 30 november 2016 de door uitgevoerde geuraudit. Uit die studie bleek dat de geuraudit slechts beperkt werd uitgevoerd, zonder voorafgaand overleg met de milieu-inspectie. Uit deze studie bleek dat er veel tekortkomingen werden vastgesteld die nefast waren voor de geuremissies. Op 15 maart 2017 vond een overleg plaats bij omwille van de geurproblematiek. Tijdens dat overleg stelde de toezichthouder vast dat de problematiek geurhinder niet was opgelost. Zij stelde vast dat een aantal “quick-wins” werden uitgevoerd; deze werden opgesomd. Als algemene vaststelling vermeldde de toezichthouder dat er in beperkte mate gevolg werd gegeven aan de aanmaning. De geuraudit werd slechts beperkt en niet volledig, zoals gevraagd, uitgevoerd. De streefdata van de aanmaning waren voorbij zonder een waarneembaar positief effect ten aanzien van de geurhinder voor de omgeving. De toestand werd als niet gesaneerd beschouwd. De meest grondige en belangrijkste saneringen zouden door slechts worden uitgevoerd indien de nieuwe vergunning zal worden verleend. Hierbij werd vastgesteld dat

rekening houdend met beroepsprocedures en leveringstermijnen, de hinderlijke situatie in die omstandigheden nog lang kon aanhouden (stuk 302, onderkaft 2).

5.4 De bevoegde opsporingsambtenaar of toezichthouder, verkreeg een bijzondere opdracht en opsporingsbevoegdheid in een bijzondere wet (decreet). Zij stelde zintuiglijk op diverse tijdstippen de abnormale geurhinder vast. Deze vaststellingen hebben bijzondere bewijswaarde. Het bewijs van het tegendeel wordt niet geleverd.

Uit deze vaststellingen en de andere dossiergegevens volgt het bewijs van de telastleggingen A1 en A2.

De omstandigheid dat de hinderbeperkende maatregelen waarop de milieu-inspectie aanstuurde niet alle klachten heeft kunnen verhinderen, brengt niet mee dat er geen abnormale hinder was of dat de beklagden daardoor er geen schuld aan hebben. Naast het feit dat de beklagden aldus (impliciet) erkennen dat er wel degelijk abnormale hinder was, rust de naleving van de milieuzorgplicht op het bedrijf en niet op de milieu-inspectie.

Anders dan de beklagden aanvoeren, werden niet alle nuttige best beschikbare technieken aangewend. De beklagden volgden niet geheel de concrete aanmaningen van de milieu-inspectie op (onder meer wat betreft een volledige geuraudit). Ook uit de verslagen van de experts die de beklagden zelf stelden, blijkt niet dat de beklagden alle best beschikbare technieken hebben aangewend.

De stopzetting van de exploitatie tot dat een oplossing voor de geluidshinder werd bereikt is niet gebeurd. Dit betreft een economische afweging van het plegen van het misdrijf tegenover het derven van omzet. Niets toont aan dat het stopzetten van de exploitatie *“slechter voor het milieu”* zou zijn geweest, afgezien van het feit dat dit geen rechtvaardigingsgrond ten aanzien van het gepleegde misdrijf vormt.

De afwezigheid van burgerlijke partijen heeft geen enkele relevantie voor de beoordeling van de schuld. Er waren alleszins klagers over de abnormale geurhinder. Dat niemand zich uiteindelijk burgerlijke partij stelde, kan diverse redenen hebben, doch is nietszeggend voor de schuldbeoordeling.

De in conclusies omstandig beschreven *“forse”* investeringen in de geurproblematiek, doen geen afbreuk aan de vaststellingen inzake abnormale geurhinder. Ook de daarmee gepaard gaande bedenking van de beklagden, dat het *“onbegrijpelijk (zou zijn) dat het tot een strafrechtelijke veroordeling komt van de ‘beste leerling van de klas’ binnen de sector van (de) dierlijke bijproducten (vetsmelterijen)”* en dat *“daarmee een signaal aan de gehele sector wordt gegeven dat, welke inspanningen men ook doet, nooit aan de zorgvuldigheidsnorm kan beantwoord worden”*, mist elke relevantie met betrekking tot de beoordeling van de schuld en is eerder een argument in het kader van de straftoemeting.

Van een (ondergeschikte) aangevoerde noodtoestand was niet het minst sprake, nog minder op grond van de overwegingen waarop de beklagden zich steunen. De overwegingen dat *“er geen alternatief bestaat voor de vetsmelterijen van dierlijke bijproducten”* en dat *“de vetsmelters (...) dus, zolang de wetgever niet opteert voor een verplicht veganisme, als het*

ware gedoemd (zijn) om voort te gaan met hun maatschappelijk zeer relevante activiteiten” zijn in de beoordeling van de schuld aan het misdrijf als weinig ernstig te beschouwen. De vergelijkingen die de beklaagden er nog aan toevoegen (inzake de landbouwer en de kerncentrale) staan nog verder af van de ernst die bij de schuldbeoordeling aan de dag te leggen is.

Dat er actueel een *modus vivendi* met de burens van de uitbating zou zijn bereikt, is mogelijk doch ook dit mist elke relevantie voor de schuld.

Het veroorzaken van de (abnormale) geurhinder vormt een inbreuk op de algemene (A1) en sectorale (A2) milieuvorwaarden en aldus op de milieuzorgplicht.

De te last gelegde en bewezen feitelijke gedragingen die het voorwerp zijn van de telastleggingen A1 en A2 waren in de te last gelegde periode van 25 augustus 2015 tot en met 16 september 2016 en zijn actueel een inbreuk op respectief artikel 4.1.3.2 Vlarem II (A1, algemene milieuvorwaarden voor ingedeelde inrichtingen: hygiëne en hinderbeheersing) en artikel 5.2.1.6, § 3 Vlarem II (sectorale milieuvorwaarden voor ingedeelde inrichtingen: inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen).

Deze feiten waren toen en zijn nu strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid (en niet door artikel 16.6.2, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid, zoals vermeld in de aanhangig makende akte). De partijen kregen op de rechtszitting van 26 februari 2021 kennis van de toepasselijke strafbaarstelling. Voor natuurlijke personen is de straf gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en/of een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro.

6. De telastlegging A3 slaat op het rechtstreeks lozen van huishoudelijk afvalwater in een gracht zonder voorafgaande zuivering in een bedrijfsafvalwaterzuiveringsinstallatie.

Een bevoegde toezichthouder van de (toenmalige) milieu-inspectie stelde tijdens een ambtshalve controle in het bedrijf op 25 augustus 2015 zintuiglijk, met eigen ogen, en bij nazicht van het rioleringsplan vast dat huishoudelijk afvalwater rechtstreeks geloosd werd op de beek (stuk 3, onderkaft 3).

De lozing werd door een verantwoordelijke van het bedrijf erkend: een klein deel van de afvoer van het huishoudelijk afvalwater, namelijk van twee toiletten en de douches, werd nog rechtstreeks op de beek geloosd (stuk 91, onderkaft 3).

De bijzondere milieuvorwaarden van de verleende milieuvergunning van 10 december 1998 bepaalt dat het huishoudelijk afvalwater dient behandeld te worden in de bedrijfsafvalwaterzuiveringsinstallatie (stuk 80, onderkaft 3). Dit was voor het vermelde deel van het huishoudelijk afvalwater niet het geval, wat de vaststellingen aantonen.

De feiten van de telastlegging A3 zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Voor een natuurlijke persoon is de straf een maand tot vijf jaar en/of een geldboete van 100 euro tot 500.000 euro.

7. De onderdelen van de telastlegging B slaan op de niet-naleving van bepaalde exploitatie- en vergunningsvoorwaarden.

De telastlegging B1 betreft het niet inkuipen van een aantal recipiënten met gevaarlijke producten op 14 januari 2016.

Deze tekortkoming werd visueel vastgesteld door een bevoegde toezichthouder (stuk 7, onderkaft 4). Deze vaststelling heeft bijzondere bewijswaarde. Dit betreft een inbreuk op artikel 5.17.4.3.1, § 1, Vlarem II. Deze inbreuk werd in de loop van het onderzoek door het bedrijf niet betwist. Integendeel, verklaarde de beklagde in zijn verklaring van 21 april 2017 dat het bedrijf zich inmiddels in regel stelde.

De beklagden stellen in conclusies dat niet is vastgesteld over welke producten het gaat. De toezichthouder stelt in het proces-verbaal nochtans uitdrukkelijk vastgesteld te hebben dat een aantal recipiënten die gevaarlijke producten bevatten niet staan ingekuipt. De zintuiglijke vaststelling van de toezichthouder dat het om gevaarlijke producten gaat, volstaat als bewijs. Het is niet noodzakelijk dat vermeld is over welke producten het gaat. Bovendien werd een foto in het proces-verbaal gevoegd (stuk 7, onderkaft 4) zodat de controle over welke producten het ging, mogelijk is.

Het feit dat geen sprake kon zijn van bodem- of grondwaterverontreiniging, omdat bij een gebeurlijk lek deze producten naar de waterzuivering gaan, doet geen afbreuk aan de verplichting tot inkuiping. Niet vereist voor deze verplichting is dat er sprake moet zijn van een acuut of potentieel gevaar op verontreiniging. Ook de opmerking dat de foto een momentopname is, wat een foto per definitie steeds is, doet niets af aan de vaststelling. Ook de omstandigheid dat het een eenmalig voorval was, heeft geen relevantie voor de schuld.

De telastlegging B2 betreft het niet sluiten van de poort van de loshal en de kleppen van de stortputten op 14 januari 2016. Dit stelde de bevoegde toezichthouder visueel vast (stuk 6, onderkaft 4). Deze vaststelling heeft bijzondere bewijswaarde. Dit feit vormt een inbreuk op de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning. Het hof verwijst ook naar de overwegingen van de eerste rechter onder randnummer 18 van het beroepen vonnis. De beklagden voeren ten onrechte aan dat de poort openstond omdat de vrachtwagen aan het manoevreren was na het lossen. De vaststelling van de toezichthouder was duidelijk: tijdens de rondgang stond een poort van de loshal open. Van een manoevrerende vrachtwagen wordt geen melding gemaakt. Ook de vaststellingen in verband met de kleppen van de stortputten zijn eenduidig dat deze geopend waren. Het proces-verbaal stelt dat tijdens de inspectie er volgens het bedrijf een probleem was met de vijzel van de linker stortput. Deze vermelding geeft ook aan dat tijdens de rondgang een verantwoordelijke van het bedrijf de toezichthouder begeleidde en om uitleg over een vaststelling gevraagd werd; met betrekking tot de openstaande poort van de loshal werd geen enkele opmerking gemaakt.

Bovendien wordt in het verslag van de eigen expert, , ook meermaals er op gewezen dat het niet sluiten van de poorten zich frequent voordoet en een belangrijk op te volgen punt is.

De feiten van de telastlegging B zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid met de hiervoor al vermelde straffen.

8. De telastlegging C heeft betrekking op de lozing van bedrijfsafvalwater in een gracht.

Deze feiten zijn door de beklaagden niet betwist. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter onder randnummer 20 van het beroepen vonnis en maakt zich deze eigen.

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2, § 1, tweede lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid, voor een natuurlijke persoon met een gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en/of met een geldboete van 100 euro tot 350.000 euro. De feiten werden immers gepleegd door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid. Dit belet niet dat de feiten wel degelijk wetens en willens werden gepleegd, gezien zij het gevolg waren van een structurele nalatigheid en gebrek aan bedrijfsinterne milieuvorzorg. Zoals de eerste rechter terecht aangaf, moet een bedrijf met deze activiteit weten dat vetopstapeling in de afvoerleidingen inherent is aan de bedrijfswerking en dus permanent moet opgevolgd worden, wat niet gebeurde. Van overmacht of een loutere calamiteit is dan ook geen sprake. Anders dan de beklaagden stellen, had de lozing bij een meer zorgvuldige opvolging van de voorspelbare omstandigheden wel kunnen vermeden worden.

9. De telastleggingen D en E slaan in al hun onderdelen op het onvergund of ontoereikend vergund exploiteren.

De vaststellingen van de wijze waarop onvergund of ontoereikend vergund werd geëxploiteerd zijn duidelijk en gedetailleerd beschreven in het proces-verbaal van 29 maart 2016 van de milieu-inspectie (stukken 3-6, onderkaft) 4.

Wat betreft de telastlegging D1 vormt het bedrijf waarin de onvergunde activiteit zich ontspon, een milieutechnische eenheid met de De beklaagden en zijn de natuurlijke personen die handelden voor de beide vennootschappen. Zij hadden beslissingsbevoegdheid en – macht om de vergunningen in orde te brengen, wat zij nalieten. Dat de geen verdachte of beklagde is, belet niet dat de vermelde natuurlijke personen voor deze feiten vervolgd worden en aan de feiten schuldig worden bevonden.

Dat de in de overtuiging was dat de opslag van vetproducten vergund was in de basisvergunning en kon volstaan worden met een erkenning van de OVAM, vormt geen onoverwinnelijke rechtsdwaling. De noodzaak tot vergunning bestaat en werd door de beklaagden niet of niet voldoende nagegaan, wat geen dwaling uitmaakt. Dat de beklaagden

zich nog zouden gebaseerd hebben op een historische versie van rubriek 2.2.4.1° van de indelingslijst, heeft evenmin tot gevolg dat er voor hen sprake was van onoverwinnelijke rechtsdwaling.

Wat betreft de telastlegging D2 en E2 volstaat de vaststelling van de bevoegde toezichthouder dat tijdens de inspectie meegedeeld werd dat er meer dan 25 vrachtwagens per dag gereinigd werden, terwijl hiervoor geen vergunning bestaat als bewijs van de telastlegging. Dat in het proces-verbaal de naam van de werknemer die dit meedeelde niet is vermeld, doet geen afbreuk aan de vaststelling met bijzondere bewijswaarde van dit feit. Dat niet eens 25 vrachtwagens onder de vlag reden, is daarbij zonder relevantie. De eigen vermelding in de conclusies van de beklagden dat ook de vrachtwagens van de zusterbedrijven daar gereinigd werden, bevestigt de juistheid van wat aan de toezichthouder door een personeelslid werd meegedeeld.

De bewering dat *“(de) OVAM (deze erkenning niet zou gegeven hebben) als zij de mening was toegedaan dat er geen milieuvergunning voorlag voor de op- en overslag”* brengt niet mee dat er wel een milieuvergunning was, want die was er niet.

De strafbaarstelling van artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid voorziet als moreel element zowel (algemeen) opzet als gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, wat in hoofde van elk van de beklagden wat betreft deze feiten zeker aanwezig was.

10. De respectief voor de beklagden en bewezen feiten van de telastleggingen A1, A2, A3, B1, B2, B3, C, D1, D2, D3, E1, E2 en E3 pleegden zij elk met een zelfde misdadig opzet, zodat het hof voor elke beklagde voor de feiten samen, overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek een straf toepast, namelijk de zwaarste.

De beklagden hebben door het plegen van de bewezen misdrijven een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht. Het belang van de samenleving, het leefmilieu en de directe omgeving van het bedrijf bij de naleving van de milieuzorgplicht hebben zij geen voorrang gegeven op hun eigen economische belangen en deze van hun bedrijf. Daarnaast werden verschillende voorwaarden niet of onvoldoende stringent nageleefd.

Tijdens de behandeling op de rechtszitting van 26 februari 2020 benadrukten de beklagden en hun raadslieden, in hun pleidooien, dat zij zich erg stoorden aan de motivering van de straftoemeting van de eerste rechter waar deze in het beroepen vonnis overwoog dat er in de bedrijfsvoering een structureel tekort aan aandacht voor het leefmilieu was, zij zich van de wettelijke bepalingen inzake milieuzorg niets hebben aangetrokken, zij het economisch belang lieten primeren, zij de concurrentie vervalsten en zij handelden uit winstbejag. Zij waren hierover zelfs verontwaardigd.

De beklagden stelden er zich van bewust te zijn dat het bedrijf een sterk hindergevoelige activiteit heeft. In de brief van 7 mei 2018 van hun advocaat wordt gesteld dat milieuhinder inherent is aan het productieproces van het thermisch behandelen van dierlijk afval en dat *“alle bedrijven die in deze sector actief zijn, (allen te kampen hebben), in meerdere of mindere mate, met milieu-issues”* (stuk 1, onderkapt 5). Het vergunningensysteem is echter precies rond die hinder geconstrueerd. Bij het verlenen van een vergunning wordt door de vergunningverlenende overheid al rekening gehouden met de mate waarin een bedrijf voor de omgeving hinder zal veroorzaken en worden voorwaarden en technische verplichtingen opgelegd, om deze hinder voor de omgeving te herleiden tot een aanvaardbaar en evenwichtig niveau. De vergunningverlenende overheid moet het evenwicht tussen de hinderlijke activiteit van het bedrijf en de omgeving bewaken. Dit niveau van evenwicht behoort voor het opstarten van de bedrijfsvoering aanwezig te zijn en tijdens de bedrijfsvoering moet hier niet nog een toegift op zijn. Dat het kan voorkomen dat zich in de loop van de bedrijfsvoering toch nog abnormale hinder voordoet, betekent echter niet dat de inbreuken die deze omstandigheden dan vormen straffeloos moeten blijven of noodzakelijk tot een milde bestraffing moet leiden.

De belangrijke maatschappelijke rol die de beklagden zich met hun bedrijfsactiviteit toedichten en de verzuchting dat strenge straffen een foutief signaal voor sectorgenoten zouden zijn, alsof dan niemand meer de taak van vetsmelten op zich zou willen nemen, is niet enkel een vorm van morele druk, doch is ook volstrekt misplaatst gezien de onmiskenbaar zeer grote welstand die de familiale industriële activiteit hen heeft opgeleverd, wat blijkt uit een blik op de KBO-data van . Waar de beklagden de belangrijke rol van hun bedrijf in de samenleving roemen als reden voor grote mildheid, verliezen zij duidelijk uit het oog dat het de samenleving is die het familiale bedrijf toegelaten heeft te groeien in een erg gewrongen ruimtelijke context in een kleine gemeente, omgeven door een dichte bewoning. De lasten van de abnormale geurhinder werden uiteindelijk enkel door de omgeving gedragen en deze geurhinder was wel degelijk vermijdbaar. Er waren gedurende een lange tijd heel veel klachten. Daarbij moet ook rekening worden gehouden met het gegeven van algemene bekendheid dat een klager niet noodzakelijk bij elke vaststelling van geurhinder officieel een klacht neerlegde bij de politie of de milieu-inspectie of zelfs maar melding deed. Dat er geen burgerlijke partijen waren in dit proces, heeft dan ook geen enkele relevante betekenis.

Verder gaan de beklagden ook al te zeer prat op de belangrijke investeringen die zij deden om het geurprobleem op te lossen. Deze investeringen zijn tenslotte vanzelfsprekend, gezien de geurhinder zich bij een correcte exploitatie in beginsel zelfs niet mocht voordoen en een inbreuk vormt. Uit de bevindingen van het door het bedrijf zelf aangestelde expertenbureau blijkt dat de technische aanpassingen van de installaties (dichting, compartimentering, sluiten van de poorten), en dus investeringen hierin, niet het tempo van de expansie van het bedrijf en dus de omzet hebben gevolgd. Het verslag van geeft aan dat nog heel wat verbeteringen mogelijk waren.

Enkel een effectieve geldboete, zoals hierna bepaald, vormt voor elke beklagde een passende en noodzakelijke bestraffing om de beklagden, die hun bedrijf op die site intussen verkochten maar die nog in een zelfde sector actief zijn, te doen inzien dat zij zich in de toekomst nog strikter aan de voor deze materie geldende voorschriften dienen te houden. Een afweging van pakkans en de keuze voor een mogelijk beperkte geldboete wanneer het plegen van misdrijven economisch interessanter lijkt te zijn, moet ontmoedigd worden door het opleggen van geldboetes die in verhouding staan tot de omvang van het bedrijf en de ermee gepaard gaande financiële belangen. Het hof treedt de overwegingen inzake de straftoemeting van de eerste rechter dan ook bij.

De opgelegde geldboete zal geen van de beklagden sociaal declasseren of hun reclassering onevenredig schaden. Het hof gaat dan ook niet in op de ondergeschikte vraag van de beklagden de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten. Waar de beklagden geen pluim verdienen voor de vanzelfsprekende investeringen die zij deden, zou de opschorting van de uitspraak van de veroordeling een aansporing zijn om het plegen van milieu-inbreuken opnieuw te overwegen.

De geldboete moet bovendien ook zorgen voor een betekenisvolle maatschappelijke vergelding.

Bij het bepalen van het bedrag van de geldboete houdt het hof in het voordeel van de beklagden niettemin rekening met hun beperkt strafregister.

De met eenheid van opzet gepleegde feiten vormen een voortgezet misdrijf dat zich deels na 31 december 2016 situeert, zodat het hof voor elke beklagde de geldboete verhoogt met 70 deciem. De opgelegde vervangende gevangenisstraf zet elke beklagde in passende mate aan tot betaling van de geldboete.

11. De eerste rechter besliste juist over de kosten in eerste aanleg. Het hof veroordeelt de beklagden hoofdelijk tot de kosten in beroep.

Het hof veroordeelt beklagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken *"In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en*

politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% en veroordeelt de beklaagden tevens tot het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding, dat nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 50, 65, eerste lid, 66 en 100 Strafwetboek.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen en in de beslissing over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover nog bestreden voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A1, A2, A3, B1, B2, B3, C, D1, D2, D3, E1, E2 en E3 samen tot een geldboete van **8.000 euro**, vermeerderd met 70 deciemmen tot 64.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A1, A2, A3, B1, B2, B3, C, D1, D2, D3, E1, E2 en E3 samen tot een geldboete van **8.000 euro**, vermeerderd met 70 deciemmen tot 64.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk tot betaling van de resterende kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot 232,20 euro in beroep.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis (2/3 van € 96,00):	€ 64,00
Afschriften akten HB:	€ 12,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 70,00
Dagv.	€ 37,40
Dagv. 2 ^e bekl. (1/2 van € 55,39):	€ 27,69
	<hr/>
	€ 211,09
+ 10 %:	€ 21,11
	<hr/>
Totaal:	€ 232,20

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer en in openbare rechtszitting van **28 mei 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier

